RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0291 van 19 mei 2015 in de zaak 2010/0332/SA/3/0312

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bert BEELEN

kantoor houdende te 3000 Leuven, Justus Lipsiusstraat 24 waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Dany SOCQUET kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Tim DE KETELAERE kantoor houdende te 3000 Leuven, Bondgenotenlaan 155A waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 2 april 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 25 februari 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad van 6 november 2009 ingewilligd. De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend volgens het plan gevoegd bij de aanvraag voor het verbouwen van een winkel met drie studio's en het bouwen van drie studio's en een handelsgelijkvloers.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 10 november 2010 met nummer S/2010/0058 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onontvankelijk verklaard.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 9 februari 2011, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Johan VANSTIPELEN die loco advocaat Bert BEELEN verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Tim DE KETELAERE die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

verzoekt met een aangetekende brief van 9 juni 2010 om in het geding te mogen tussenkomen voor wat betreft de vordering tot vernietiging.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 23 juni 2010 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

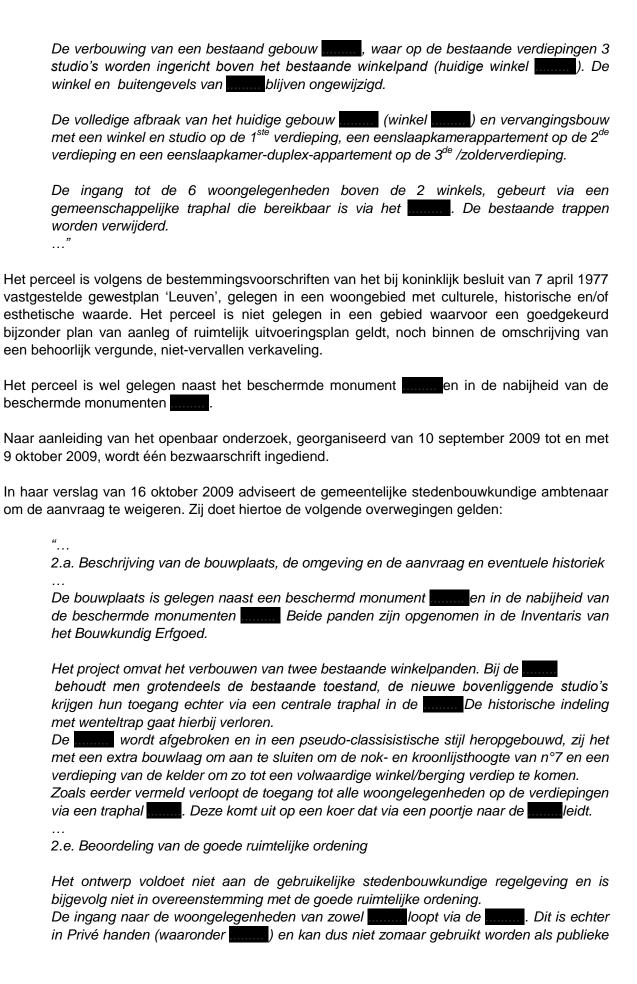
Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 31 augustus 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het verbouwen van een winkel met 3 studio's en het bouwen van 3 studio's en handelsgelijkvloers".

In de toelichtende nota, zoals gevoegd bij de aanvraag, wordt het voorwerp van de werken als volgt omschreven:

"

gedaan van de aanliggende panden. Volgens de doorsnede van de geleverde plannen komt de aanbouw voor een bestaand raam te liggen van In de geleverde plannen ontbreekt de indeling en gevel van de aanliggende panden en de aangrenzende koer waardoor het onmogelijk is om een goede inschatting te maken. 2.h. Advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar De voorliggende aanvraag wordt ongunstig geadviseerd. De nieuwbouw in de voorziet in 4 bouwlagen (+dak), terwijl de in deze sectie quasi alleen bestaat uit panden met 3 bouwlagen (+dak). De introductie van een extra bouwlaag is hier niet wenselijk omdat het straatbeeld (met typische pandenbouw) hierdoor verstoord wordt. De eigenaars van hebben bezwaarschrift aangetekend naar aanleiding van het Openbaar Onderzoek en hebben de gedagvaardigd. Deze dagvaarding is lopend en men zal, tenzij door één van de partijen uitstel worden gevraagd, pleiten op 22 April. Gezien deze dagvaarding de vernietiging van de erfdienstbaarheid van de in het vooruitzicht stelt; het deel van de dat gebruikt zal worden in privé handen is en dat dit gebruik een grote verzwaring is van de erfdienstbaarheid door derden; zowel ingang hebben naar detoe die kan gebruikt worden om toegang te verschaffen aan de bovenliggende woongelegenheden; er geen communicatie is geweest met de eigenaars van met een dagvaarding tot gevolg; geven wij gevolg aan dit bezwaarschrift. Ook de gebrekkige wijze van het naar voren brengen van het ontwerp van de achterbouw vanen de relaties naar de aangrenzende panden en koeren dragen bij tot dit advies: I.v.m. een voorafgaande geweigerde aanvraag tot vergunning (RO2009/0183) heeft men geen aanpassingen gedaan om aan de opmerkingen van de Verkeersorganisatie en Onroerend Erfgoed te voldoen (met name de afbraak van en de plaatsing van zes fietsen). De gevel van de nieuwbouw op het perceel van woorzien van een psuedoclassicistische stijl is een te betreuren oplossing. ..."

toegang, de erfdienstbaarheden kunnen niet éénzijdig uitgebreid worden. In de plannen is

De achteruitbouw van wordt verhoogd zonder dat hierbij een grondige studie werd

deze relatie ook niet weergegeven.

De brandweer en de dienst Huisvesting van de verzoekende partij evenals het Agentschap RO-Vlaanderen, Onroerend Erfgoed (thans Onroerend Erfgoed) hebben niet-tijdig advies verstrekt.

In navolging van het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar weigert het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij op 6 november 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 2 december 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 18 januari 2010 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen volgens het bij de aanvraag gevoegde plan.

Na de hoorzitting van 25 februari 2010 beslist de verwerende partij op 25 februari 2010 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen volgens het plan bijgevoegd bij de aanvraag. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"

Openbaar onderzoek

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werd er één bezwaarschrift ontvangen van de links aanpalende buur (...............).

Dit bezwaarschrift handelt over de verzwaring van de erfdienstbaarheid via de en de schending van de privacy. Het college van burgemeester en schepenen heeft het bezwaarschrift behandeld en in aanmerking genomen.

Aangaande de erfdienstbare toegang langs het dient verwezen naar artikel 4.2.22. §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, waarin gesteld wordt dat een stedenbouwkundige vergunning steeds onder voorbehoud van de schending van burgerlijke rechten wordt afgeleverd. De vergunningsverlenende overheid heeft geen bevoegdheid om bij betwistingen hierover uitspraak te doen.

De schending van de privacy zou plaatsvinden vanaf het dakterras. Hier is vast te stellen dat het terras tot op 1 m vanaf de rand van het dak verwijderd blijft en op voldoende afstand van de ramen in de achtergevel van de buren, zodat geen rechtstreekse inkijk kan gebeuren.

Beoordeling

. . .

De beoordeling van aanvragen in gebieden met culturele, historische en/of esthetische waarde, is gelet op de zeer gevarieerde situaties, een feitenkwestie. Indien het aangevraagde project een invloed kan hebben op deze waarde, is het aangewezen de Afdeling Monumenten en Landschappen te raadplegen. Deze brachten niet tijdig een advies uit.

. . .

3. De aanvraag werd in de eerste plaats geweigerd om redenen van de verzwaring van de erfdienstbare toegang langs het Leverstraatje. De aanvrager toont aan dat er een erfdienstbare toegang bestaat voor de huisnrs.

De aanvraag heeft betrekking op de huisnrs.

Waarbij de toegang tot het pand met huisnr.

Jangs de achterzijde van het pand inhoudt en dat aan de erfdienstbaarheid ook geen beperking werd opgelegd.

Hier valt niet te beoordelen in hoeverre deze verzwaring, die enkel voor bijkomend voetgangersverkeer is bestemd, gelimiteerd kan worden of buiten proportie is, noch kan worden vooruitgelopen op een mogelijke opheffing van de erfdienstbaarheid. De deputatie is niet bevoegd een oordeel te vellen bij geschillen van burgerrechterlijke aard. Artikel 4.2.22. §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat een vergunning wordt afgeleverd onder voorbehoud van de schending van burgerlijke rechten.

4. De aanvraag valt onder de algemene bouwverordening van de stad Leuven. Art. 2.1 van het hoofdstuk 5 van de algemene verordening bepaalt dat in het kernwinkelgebied de verdiepingen, onder de kroonlijst, boven verdiepingen waar zich publiek toegankelijke ruimtes van handel, horeca of andere beroepsactiviteit bevinden, bereikbaar moeten zijn via een afzonderlijke toegang. Dit is van toepassing bij nieuwbouw of grondige verbouwingen van de benedenverdieping. De optie van de aanvrager valt binnen deze bepalingen en dragen bij tot de revalorisatie van de ongebruikte ruimtes boven

handelszaken en een verweving van functies in de binnenstad. De studio's zijn beperkt opgevat maar voldoen aan een minimale comforteis, geschikt voor eenpersoonshuishoudens.

- 5. De invulbouw betreft de vervanging van een pand zonder enige historische waarde, met een kleiner gabarit dan de aanpalende panden. Een nieuwe invulbouw met een meer aangepast bouwprofiel wordt voorgesteld. Door de kleinere plafondhoogtes tov de historische gebouwen ontstaat bij eenzelfde kroonlijst- en nokhoogte een bijkomende vierde bouwlaag in het pand, wat eerder ondergeschikt voorkomt in de omgeving, maar toelaatbaar is binnen de stedelijke agglomeratie. Een maximale bouwdiepte van 12m over de eerste drie bouwlagen is aangehouden,. De vierde bouwlaag heeft een bouwdiepte van ca. 8,50m met aansluitend een dakterras. Dit dakterras neemt niet het volledige dak in, maar blijft een meter van de rand verwijderd, zodat inzichten op aanpalende percelen vermeden worden.
- 6. De aanvraag werd in nevenorde geweigerd om reden van de architecturale uitwerking van de voorgevel. Deze gevel werd volledig naar analogie van de bestaande gevel uitgewerkt, zijnde met een bouwlaag meer. De benedenverdieping werd identiek opgevat, op de verdiepingen werd ook met drie traveeën en verticale raamopeningen gewerkt. De verticaliteit wordt met de gevellijsten doorbroken. Ook een centraal dakkapelletje werd hernomen. Er kan gesteld worden dat deze geveluitwerking niet van een bepaalde inventiviteit getuigt, maar in de betrokken historische context kan deze opvatting ook niet leiden tot een verstoring van het straatbeeld. Het is een bescheiden opvatting waarbij geopteerd wordt om de invulbouw ondergeschikt te houden aan de historische beeldbepalende gebouwen in de omgeving en de vormentaal hieraan aan te passen, wat geenszins schadelijk is voor de goede plaatselijke aanleg.

Dit is de bestreden beslissing.

hebben met een aangetekende brief van 2 april 2010 eveneens een beroep ingesteld dat strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en tot de vernietiging van deze bestreden beslissing. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 2010/0334/SA/3/0313.

V. Ontvankelijkheid van de vordering tot vernietiging – belang en hoedanigheid van de verzoekende partij

1. De Raad heeft met het arrest van 10 november 2010 met nummer S/2010/0058 vastgesteld dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onontvankelijk is omdat de verzoekende partij niet over het vereiste belang en de vereiste hoedanigheid beschikt.

De Raad kwam tot deze vaststelling op grond van de volgende overwegingen:

"De Raad stelt vast dat het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij in haar beslissing om in rechte op te treden van 19 maart 2010 het volgende doet gelden:

"...

Het college neemt kennis van het verslag van 15 maart 2010 van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar inzake de bouwberoepen van 25 februari 2010, neemt kennis van de beslissingen van de deputatie van 25 februari 2010, en beslist in beroep te gaan tegen de beslissing van de Deputatie omtrent dossier RO2009/0950 te

stadsadvocaat de opdracht te geven de verzoekschriften tot vernietiging van deze beslissingen van de Deputatie bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de procedure namens de stad te voeren.

..."

Uit vermelde beslissing om in rechte op te treden, moet noodzakelijk afgeleid worden dat het college van burgemeester en schepenen in de voorliggende zaak optreedt in de hoedanigheid van vertegenwoordiger in rechte van de verzoekende partij, zijnde de stad . De raadsman van de verzoekende partij stelde ter zitting daarnaast uitdrukkelijk dat het beroep werd ingesteld op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO, dit wil zeggen als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan.

De Raad is echter van oordeel dat de verzoekende partij, zijnde de stad moorden beschouwd als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan. Het in eerste aanleg nemen van een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van de reguliere administratieve procedure wordt, gelet op artikel 4.7.12 VCRO en volgende, immers uitdrukkelijk toevertrouwd aan het college van burgemeester en schepenen en valt in die zin te beschouwen als een beslissing zoals wordt bedoeld in artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet.

De verzoekende partij beschouwt zich bij monde van haar raadsman derhalve ten onrechte als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan en kan zich dan ook geenszins beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO om voorliggende vordering in te leiden. De omstandigheid dat de verzoekende partij in deze, conform artikel 57, §3, 9° Gemeentedecreet in samenlezing met artikel 193 Gemeentedecreet, wordt vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

Voormelde vaststelling verhindert echter niet dat de verzoekende partij, als (publiekrechtelijke) rechtspersoon, zich naar het oordeel van de Raad met goed gevolg had kunnen beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO om de wettigheid van een vergunningsbeslissing aan te vechten indien blijkt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing.

De verzoekende partij heeft zulks evenwel nagelaten en baseert haar vordering uitdrukkelijk op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO zodat de Raad tot de onontvankelijkheid van de voorliggende vordering dient te besluiten."

2. De verzoekende partij voert geen redenen aan die de Raad nopen het standpunt over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, zoals vervat in het arrest van 10 november 2010 met nummer S/2010/0058, in heroverweging te nemen zodat de vordering tot vernietiging op dezelfde gronden onontvankelijk dient te worden verklaard.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van de is ontvankelijk.
- 2. Het beroep is onontvankelijk.
- 3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 19 mei 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN Filip VAN ACKER